

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1350/2546

นาย ลักษณะ ปฏิบัติชอบโจทก์ นาย อภิรักษ์ จิโรสภณจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 61, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 61, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 63, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 45, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 13, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 153

ย่อ / หลักกฎหมาย

พระราชบัญญัติล้มละลายฯ มาตรา 61 บัญญัติบังคับให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายทันทีเมื่อได้ดำเนินคดีมาตามขั้นตอนของมาตรานี้ครบถ้วนแล้ว ศาลจะงดพิพากษา หรือรอการพิพากษา หรือพิพากษาเป็นอย่างอื่นไม่ได้ และกฎหมายมีเจตนารมณ์ให้ขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายได้เพียงครั้งเดียว หากจำเลยจะขอประนอมหนี้อีกครั้งก็ชอบที่จะเสนอคำขอได้ในตอนหลังเมื่อศาลพิพากษาให้จำเลยล้มละลายแล้ว ดังนั้น การที่จำเลยยื่นคำขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายเข้าม่อีกอันมิใช่เป็นการขอแก้ไขคำขอประนอมหนี้ตามมาตรา 47 และเป็นการพ้นระยะเวลาตามมาตรา 45 แล้ว การยื่นคำขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายอีกครั้งจะทำให้คดีล้มละลายไม่อาจดำเนินไปได้โดยรวดเร็วผิดวัตถุประสงค์ของกฎหมายล้มละลายจึงเป็นการไม่ชอบ

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องขอให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาดและพิพากษาให้จำเลยล้มละลาย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาดจำเลยยื่นคำขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลาย เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้นัดประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติไม่ยอมรับคำขอประนอมหนี้และขอให้ศาลพิพากษาให้จำเลยล้มละลาย ระหว่างนัดฟังคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยยื่นคำขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นครั้งที่สอง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งว่าคดีอยู่ระหว่างนัดฟังคำพิพากษาศาลชั้นต้น ไม่มีเหตุจะเสนอที่ประชุมเจ้าหนี้พิจารณา รอให้ศาลพิพากษาคดีก่อนจึงเสนอที่ประชุมเจ้าหนี้พิจารณาต่อไปจำเลยยื่นคำร้องว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มีได้บัญญัติห้ามให้ยื่นคำขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายได้เพียงครั้งเดียว ขอให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เสนอคำขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายครั้งที่สองของจำเลยให้ที่ประชุมเจ้าหนี้พิจารณาต่อไปศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำร้องจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์แผนกคดีล้มละลายพิพากษายืนจำเลยฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า "พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 61 ซึ่งบัญญัติว่า "เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดแล้ว และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานว่ เจ้าหนี้ได้ลงมติในการประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกหรือในคราวที่เลื่อนไปขอให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายก็ดี... ให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย..." ตามบทบัญญัติมาตรา 61 ดังกล่าวบังคับให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายทันทีเมื่อได้ดำเนินคดีมาตามขั้นตอนของมาตรานี้ครบถ้วนแล้ว ศาลจะงดพิพากษา หรือรอการพิพากษา หรือพิพากษาเป็นอย่างอื่นไม่ได้ จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว เห็นได้ว่ากฎหมายมีเจตนารมณ์ให้ขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายได้เพียงครั้งเดียว หากจำเลยจะขอประนอมหนี้อีกครั้งก็ชอบที่จะเสนอคำขอได้ในตอนหลังเมื่อศาลพิพากษาให้จำเลย

ล้มละลายแล้วตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 63 ที่จำเลยยื่นคำขอประนอมหนี้ ก่อนล้มละลายลงวันที่ 19 ธันวาคม 2543 เข้ามาอีกนั้น นอกจากจะมีได้ยื่นภายในกำหนดเวลาตาม พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 45 แล้ว กรณีดังกล่าวก็มีใช่เป็นการขอแก้ไขคำขอ ประนอมหนี้ฉบับลงวันที่ 14 มีนาคม 2543 ตามมาตรา 47 แต่อย่างใด การยื่นคำขอประนอมหนี้ ก่อนล้มละลายอีกครั้งจะทำให้คดีล้มละลายไม่อาจดำเนินไปได้โดยรวดเร็วผิดวัตถุประสงค์ของ กฎหมายล้มละลายตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 13 และ 153 การที่จำเลยยื่นคำขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายอีกครั้ง ทั้ง ๆ ที่เป็นการพ้นขั้นตอนและพ้น ระยะเวลาตามมาตรา 45 จึงเป็นการไม่ชอบที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งและศาลอุทธรณ์พิพากษายืนให้ยก คำร้องของจำเลยนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

พิรพล จันทรสว่าง · ประมาณ ตียะไพบูลย์สิน · วัฒนชัย โชติชูตระกูล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1350/2546>